

Ministerul Finanțelor Publice

Agencia Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice
a județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații

Str. Vasile Bumbac nr.7
Suceava
Tel :
Fax :

DECIZIA NR. 99
din 03.08.2010

privind soluționarea contestației formulate de

S.C. **S.R.L.** din localitatea
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava
sub nr. în

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava prin adresa nr. din , înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. din cu privire la contestația formulată de **S.C.**

S.R.L. din localitatea strada Calea Bucovinei, nr. 38, județul Suceava.

S.C. **S.R.L.** contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. din înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. din , emisă în baza Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de , înregistrat sub nr. din privind suma de

ei, reprezentând:

- lei TVA;
- lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 205 și 209 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. **S.R.L. prin cererea formulată contestă**
modul de stabilire a sumei de lei, reprezentând majorări de întârziere datorate pentru neplata taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei.

Societatea contestă majorările de întârziere pe motiv că taxa pe valoarea adăugată stabilită pentru perioada octombrie 2007 – decembrie 2009 nu a fost calculată corect, conform art. 153 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se prevede că „în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată de organul fiscal după înregistrarea dumneavoastră în scopuri de TVA, acestea vor solicita plata taxei pe care ați fi datorat-o dacă ați fi fost înregistrat normal în scopuri de taxă, pe perioada cuprinsă între data la care ați fi fost înregistrat în scopuri de taxă, dacă ați fi solicitat în termenul legal înregistrarea și data la care ați fi fost înregistrat.”

Contestatoarea precizează că s-a calculat doar TVA colectată și nu TVA deductibilă pentru trim. IV 2007 – decembrie 2009, ceea ce a determinat ca și calculul accesoriilor să fie eronat (aplicarea la o bază eronată).

De asemenea, precizează că societatea nu a fost tratată ca și plătitoare de TVA, nedându-se posibilitatea calculării taxei pe valoarea deductibile.

Contestatoarea precizează că în raportul de inspecție fiscală s-a ținut cont de normele de aplicare a Codului fiscal pentru anul 2010 pentru toată perioada supusă controlului, nefăcându-se diferența pentru perioada 2007 – 2009, aplicându-se principiul retroactivității legilor.

Totodată, precizează că în condițiile în care societatea a obținut înregistrarea ca plătitor de TVA începând cu data de 01.04.2010, solicită să se reanalizeze obligația de plată privind taxa pe valoarea adăugată și accesoriile aferente, evidența contabilă cuprinzând documente justificative pentru a putea determina obligația de plată pentru perioada supusă controlului fiscal inițial.

Referitor la înregistrarea cu întârziere ca plătitor de TVA, în condițiile în care s-a depășit plafonul, conform prevederilor art. 152 alin. (6) din Legea nr. 571/2003, organele fiscale procedând la înregistrarea acestor persoane din oficiu, societatea susține că acest lucru nu s-a întâmplat, deși a depus toate declarațiile fiscale în termen la administrația financiară din raza în care își are sediul.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. din , înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. din , emisă în baza Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de , înregistrat sub nr. din , organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea datorează o taxă pe valoarea adăugată suplimentară de lei și majorări de întârziere aferente de lei, din care societatea contestă TVA în sumă de lei și majorările de întârziere aferente de lei.

În urma verificării taxei pe valoarea adăugată, organele de inspecție fiscală au constatat că la 31 octombrie 2007 societatea a realizat o cifră de afaceri de lei, depășind astfel plafonul de scutire de TVA de 35.000 euro (lei).

Organele de inspecție fiscală au constatat că în baza prevederilor art. 152 alin. (1), (2) și (6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și pct. 62 alin. (2) și alin. (4) din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, societatea trebuia să se comporte ca plătitor de TVA începând cu luna decembrie 2007.

De asemenea, s-a constatat că, pentru perioada decembrie 2007 – martie 2010, societatea a realizat venituri în sumă de lei, pentru care organele de inspecție fiscală au stabilit o taxă pe valoarea adăugată colectată de lei, conform prevederilor art. 152 alin. (2) din Legea nr. 571/2003.

Pentru neplata taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea datorează majorări de întârziere în sumă de lei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile contestatoarei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează această sumă în condițiile în care organele de control au stabilit în sarcina petentei TVA suplimentară de plată la nivelul TVA colectată, pentru perioada cuprinsă între data la care petenta avea obligația de a se înregistra ca plătitoare de TVA și data la care s-a constatat nerespectarea prevederilor legale, fără a se ține cont de TVA deductibilă din această perioadă.

În fapt, în urma verificării taxei pe valoarea adăugată, organele de inspecție fiscală au constatat că la 31 octombrie 2007 societatea a realizat o cifră de afaceri de lei, depășind astfel plafonul de scutire de TVA de 35.000 euro (lei).

S-a constatat că, pentru perioada decembrie 2007 – martie 2010, societatea a realizat venituri în sumă de lei, pentru care organele de inspecție fiscală au stabilit o taxă pe valoarea adăugată colectată de lei.

Organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina petentei o taxă pe valoarea adăugată suplimentară de plată în sumă de lei, la nivelul taxei pe valoarea adăugată colectată, pentru perioada cuprinsă între data la care petenta avea obligația de a se înregistra ca plătitoare de TVA și data la care s-a constatat nerespectarea prevederilor legale, din care societatea contestă suma de lei, reprezentând TVA deductibilă, considerând că în mod nelegal organele de inspecție fiscală nu au ținut cont de aceasta la stabilirea taxei pe valoarea adăugată de plată.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art. 152 alin. (1), (6) și (9), 145 și 147¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se prevede:

„Art. 152

Regimul special de scutire pentru întreprinderile mici

(1) Persoana impozabilă stabilită în România conform art. 125¹ alin. (2) lit. a), a cărei cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabilește la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la următoarea mie, poate solicita scutirea de taxă, numită în continuare regim special de scutire, pentru operațiunile prevăzute la art. 126 alin. (1), cu excepția livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b). [...]

(6) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire și a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin. (2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire în decursul unui an calendaristic, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153, în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului. Data atingerii sau depășirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins sau depășit. Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 153. Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată și accesoriile aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă, conform art. 153. [...]

(9) Prin norme se stabilesc regulile de înregistrare și ajustările de efectuat în cazul modificării regimului de taxă.”

Referitor la aplicarea acestui articol, Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44 / 2004, aplicabile la data identificării de către organele de inspecție fiscală că societatea nu s-a înregistrat în scopuri TVA, la **punctul 62 alin. (1), (2) lit. a) și (3)**, prevăd că:

„62. (1) Persoanele care aplică regimul special de scutire, conform art. 152 din Codul fiscal, au obligația să țină evidența livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii care ar fi taxabile dacă nu ar fi realizate de o mică întreprindere, cu ajutorul jurnalului pentru vânzări, precum și evidența bunurilor și a serviciilor taxabile achiziționate, cu ajutorul jurnalului pentru cumpărări.

(2) În cazul în care persoana impozabilă a atins sau a depășit plafonul de scutire și nu a solicitat înregistrarea conform prevederilor art.

152 alin. (6) din Codul fiscal, organele fiscale competente vor proceda după cum urmează:

a) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată de organele de inspecție fiscală înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data identificării nerespectării prevederilor legale. Totodată, organele fiscale competente vor înregistra din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă. Prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală se va stabili data de la care persoanele respective vor fi înregistrate în scopuri de taxă; [...]

(3) După determinarea taxei de plată conform alin. (2), organele fiscale competente vor stabili obligațiile fiscale accesorii aferente conform prevederilor legale în vigoare.”

Se reține că, în situația în care se constată că persoana impozabilă a atins sau a depășit plafonul de scutire și nu a solicitat înregistrarea până la data identificării de către organele de inspecție fiscală, acestea vor proceda la înregistrarea acesteia din oficiu în scopuri de taxă și vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data identificării nerespectării prevederilor legale.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că la 31 octombrie 2007 societatea a realizat o cifră de afaceri de lei, depășind astfel plafonul de scutire de TVA de 35.000 euro (lei), prevăzut de lege, însă până la data controlului, nu s-a înregistrat ca plătitor de TVA.

De asemenea, din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că, în perioada decembrie 2007 – martie 2010, societatea a realizat venituri în sumă de lei, pentru care organele de inspecție fiscală au stabilit o taxă pe valoarea adăugată colectată de lei.

Având în vedere că nerespectarea prevederilor legale a fost identificată de organele de inspecție fiscală înainte de înregistrarea persoanei impozabile, organele de inspecție fiscală în mod legal au solicitat plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă, conform prevederilor Codului fiscal și a normelor de aplicabile la data identificării nerespectării obligației contribuabilului privind înregistrarea ca plătitor de TVA.

Pentru considerentele prezentate în prezenta decizie și având în vedere prevederile legale incidente speței, urmează a se respinge contestația privind **suma de lei**, reprezentând taxa pe valoarea adăugată suplimentară, **ca neîntemeiată**.

În ceea ce privește susținerea contestatoarei că nu a fost tratată ca și plătitoare de TVA și că nu i s-a dat posibilitatea calculării taxei pe valoarea adăugată deductibilă, solicitând în același timp să se reanalizeze obligația de plată privind taxa pe valoarea adăugată și accesoriiile aferente, evidența contabilă cuprinzând documente justificative pentru a putea determina obligația de plată pentru perioada supusă controlului fiscal inițial, facem precizarea că în conformitate cu prevederile Codului fiscal, societatea are posibilitatea să-și exercite dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată prin decontul perioadei fiscale în care sunt îndeplinite condițiile și formalitățile de exercitare a dreptului de deducere, respectiv după data înregistrării acesteia ca plătitor de TVA.

La punctul 62 alin. (4) și alin. (5) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, aplicabile la data identificării de către organele de inspecție fiscală că societatea nu s-a înregistrat în scopuri TVA, se prevede că:

„(4) Persoanele impozabile care nu au solicitat înregistrarea în scopuri de TVA în termenul prevăzut de lege, indiferent dacă au făcut sau nu obiectul controlului organelor fiscale competente, au dreptul să ajusteze în primul decont depus după înregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior, în condițiile prevăzute la art. 145 - 149 din Codul fiscal:

a) taxa deductibilă aferentă bunurilor aflate în stoc și serviciilor neutilizate la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege;

b) taxa deductibilă aferentă activelor corporale fixe, inclusiv celor aflate în curs de execuție, aflate în proprietatea sa la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege, cu condiția, în cazul bunurilor de capital, ca perioada de ajustare a deducerii, prevăzută la art. 149 alin. (2) din Codul fiscal, să nu fi expirat;

c) taxa deductibilă aferentă achizițiilor de bunuri și servicii efectuate în perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data la care a fost înregistrată.

(5) Pentru ajustarea taxei prevăzută la alin. (4), persoana impozabilă trebuie să îndeplinească condițiile și formalitățile prevăzute la art. 145 - 149 din Codul fiscal.”

La art. 145 și 147¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prevede că:

„Art. 145

Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) *Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.*
[...]

(4) *În condițiile stabilite prin norme se acordă dreptul de deducere a taxei pentru achizițiile efectuate de o persoană impozabilă înainte de înregistrarea acesteia în scopuri de TVA, conform art. 153. [...]*

Art. 147¹

Dreptul de deducere exercitat prin decontul de taxă

(1) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 153, are dreptul să scadă din valoarea totală a taxei colectate, pentru o perioadă fiscală, valoarea totală a taxei pentru care, în aceeași perioadă, a luat naștere și poate fi exercitat dreptul de deducere, conform art. 145 - 147.

(2) În situația în care nu sunt îndeplinite condițiile și formalitățile de exercitare a dreptului de deducere în perioada fiscală de declarare sau în cazul în care nu s-au primit documentele de justificare a taxei prevăzute la art. 146, persoana impozabilă își poate exercita dreptul de deducere prin decontul perioadei fiscale în care sunt îndeplinite aceste condiții și formalități sau printr-un decont ulterior, dar nu pentru mai mult de 5 ani consecutivi, începând cu data de 1 ianuarie a anului care urmează celui în care a luat naștere dreptul de deducere.

Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44 / 2004, punctele 45 alin. (1) și (3) și 48 alin. (1) și (2), prevăd următoarele:

„45. (1) În sensul art. 145 alin. (4) din Codul fiscal, orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa pentru achizițiile efectuate de aceasta înainte de înregistrarea acesteia în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, din momentul în care această persoană intenționează să desfășoare o activitate economică, cu condiția să nu se depășească perioada prevăzută la art. 147¹ alin. (2) din Codul fiscal. Intenția persoanei trebuie evaluată în baza elementelor obiective, cum ar fi faptul că aceasta începe să angajeze costuri și/sau să facă investiții pregătitoare necesare inițierii acestei activități economice. Deducerea se exercită prin înscrierea taxei deductibile în decontul de taxă prevăzut la art. 156² din Codul fiscal, depus după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal. Prin excepție, în cazul persoanelor impozabile nestabilite pe teritoriul României, se aplică prevederile art. 147² din Codul fiscal în perioada în care nu au fost înregistrate în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal.

(...)

(3) În cazul micilor întreprinderi care au aplicat regimul special de scutire în conformitate cu prevederile art. 152 din Codul fiscal, și care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, taxa pentru

achiziții efectuate înainte de înregistrare se deduce potrivit prevederilor pct. 61 alin. (6) - (8) și pct. 62 alin. (4) - (6). [...]

48. (1) Prevederile art. 147¹ alin. (2) și (3) din Codul fiscal se aplică de persoanele impozabile și ulterior unui control fiscal, chiar dacă taxa înscrisă în facturile pentru achiziții era exigibilă în perioada supusă inspecției fiscale.

Din textele de lege menționate se reține că exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri și servicii efectuate în perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data la care a fost înregistrată se exercită prin primul decont depus după înregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior, în condițiile prevăzute de Codul fiscal.

De asemenea, conform prevederilor legale citate mai sus, dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei, iar în situația în care nu sunt îndeplinite condițiile și formalitățile de exercitare a dreptului de deducere în perioada fiscală de declarare, persoana impozabilă își poate exercita dreptul de deducere printr-un decont ulterior, depus după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA, chiar și după efectuarea unui control fiscal, chiar dacă taxa înscrisă în facturile pentru achiziții era exigibilă în perioada supusă inspecției fiscale.

Având în vedere că până la data verificării efectuate societatea a aplicat regimul special de scutire, organele de inspecție fiscală solicită plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă, iar dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată pentru achizițiile efectuate de aceasta înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA, dacă acesta s-a înregistrat, se exercită prin decontul depus de contribuabil după înregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior, în condițiile prevăzute de Codul fiscal.

Referitor la susținerea petentei că în raportul de inspecție fiscală s-a ținut cont de normele de aplicare a Codului fiscal pentru anul 2010 pentru toată perioada supusă controlului, nefăcându-se diferența pentru perioada 2007 - 2009, aplicându-se principiul retroactivității legilor, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației pe motiv că, la data identificării de către organele de inspecție fiscală a nerespectării prevederilor legale privind înregistrarea contribuabilului ca plătitor de TVA, sunt aplicabile prevederile pct. 62 alin. (2) lit. a) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, citat mai sus, conform căruia, în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată de organele de inspecție fiscală înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA, acestea vor solicita plata taxei pe care

persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data identificării nerespectării prevederilor legale.

Având în vedere că organele de inspecție fiscală au constatat la data controlului, respectiv mai 2010, că societatea nu a respectat prevederile legale privind înregistrarea ca plătitor de TVA, rezultă că în mod legal organele de inspecție fiscală au solicitat plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de TVA pe perioada cuprinsă între data la care societatea ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege, respectiv decembrie 2007, și data identificării nerespectării prevederilor legale, respectiv mai 2010.

Referitor la susținerea petentei că organele fiscale nu au procedat la înregistrarea ca plătitor de TVA din oficiu în condițiile în care a fost depășit plafonul, iar societatea a depus toate declarațiile fiscale în termen la administrația financiară, facem următoarele precizări:

- conform prevederilor art. 152 alin. (6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, „Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire și a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin. (2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire în decursul unui an calendaristic, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153, în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului”;

- pct. 62 alin. 2 lit. a din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, prevede „a) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată de organele de inspecție fiscală înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, (...). Totodată, organele fiscale competente vor înregistra din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă. Prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală se va stabili data de la care persoanele respective vor fi înregistrate în scopuri de taxă; [...]”

Din textele de lege citate rezultă că obligația de înregistrare în scopuri de TVA, după atingerea sau depășirea plafonului, revine contribuabilului, iar în situația în care nerespectarea prevederilor legale este identificată înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA, organele fiscale vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform Codului fiscal, și

totodată, vor înregistra din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă, de la data stabilită prin ordinul președintelui ANAF.

2. Referitor la majorările de întârziere în sumă de lei, cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează aceste majorări, în condițiile în care, o parte din acestea sunt aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, pentru care prin prezenta decizie s-a dispus respingerea contestației, iar o parte sunt aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, necontestată.

În fapt, pentru neplata taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în urma verificării efectuate, în sumă de lei, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea datorează majorări de întârziere în sumă de lei, pentru perioada 25.01.2008 – 26.05.2010.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 119 și 120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se prevede că:

„Art. 119

Dispoziții generale privind majorări de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere. [...]

Art. 120

Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(...)

(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

Din textele de lege citate mai sus se reține că majorările de întârziere se datorează în cazul neachitării în termen a obligațiilor de plată și se calculează începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

Din totalul sumei de lei, contestată, o parte reprezintă majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, contestată de petentă.

Întrucât în sarcina petentei s-a reținut debitul în sumă de lei, iar societatea nu prezintă alte argumente privind modul de calcul al majorărilor de întârziere, aceasta datorează și majorările de întârziere aferente taxei pe valoarea

adăugată în sumă de lei, reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*" (accesoriul urmează principalul).

Având în vedere că nu se contestă modul de calcul al acestora, iar pentru taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă de lei, contestația a fost respinsă, urmează a se respinge contestația și pentru majorările de întârziere aferente.

Din totalul sumei de lei contestată de contribuabil, o parte reprezintă majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, necontestată de petentă, fără să precizeze motivele pe care se întemeiază cererea formulată privind această sumă.

Conform prevederilor pct.12.1 din Ordinul 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, „*Contestația poate fi respinsă ca: b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;*”

Având în vedere că societatea nu contestă debitul în sumă de lei, iar pentru majorările de întârziere aferente petenta nu prezintă motivele de fapt și de drept, prin contestația formulată fiind prezentate motive pentru suma totală de lei, din care o parte reprezintă majorări aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, pentru care a fost respinsă contestația, **urmează a se respinge ca nemotivată** contestația privind majorările de întârziere aferente debitului în sumă de lei.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 152 alin. (1), (6) și (9), 145 și 147¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, punctul 62 alin. (1), (2) lit. a), (3), (4) și (5), punctul 45 alin. (1) și (3) și punctul 48 alin. (1) și (2) Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44 / 2004, art. 119 și 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, coroborate cu prevederile art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

D E C I D E :

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de S.C. S.R.L. împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. din , înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. din , emisă în baza Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de

, înregistrat sub nr. din , privind suma de
lei, reprezentând:

- lei TVA;
- lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6
luni de la data comunicării, conform procedurii legale.